

Άσκηση 6

a) Eυρωπεύος Στίχων

Στ. 2 "Από του ειραι εγώ"

Στ. 6-7 "Κι όπο ... ειραι εγώ."

Στ. 11 "Απ' του τόπο του ειραι εγώ.."

Στ. 25-28 "Απ' τη Σμύρνη ... αγκαλιά"

b) Μεταφράστε περβότιμα

Πώς από το ίδιο χωρίο κατέχονται πώς αν ειραι από το Καραντσί ή από το Καρδενίο. Ανθίθετα δε νοιάζει; Άφου δεν γου δείχνεις αχάτη. Τι σημασία έχει από το ίδιο χωρίο έρχονται; Το σίγουρο είναι ότι σαν τόπο γου φέρουν να αχατούν, φέρουν να γλεντούν και να αδηναν. Τίδω τους καπρούς που τους βαδαίζουν. Εσύ δεν με λαπίσαι. Αναθέως, με τυραννός. Άφου δέξεις να γάζεις... έρχονται από τη Σμύρνη με την επίβα να βρει στην Αθήνα αχάτη και γεστή αγκαλιά. Έρχονται στην Αθήνα μας. Ειραι και εγώ Ελλήνιδα.

c) Προβληματική γραφική

Μέσα από το παραδοσιακό τραγούδι του Κ. Καριτην η πορούμε ν' αντιτίσουμε στοιχεία για τις σχέσεις γυναικών και προσφύγων από την θλικρασιατική καταστροφή.

Αναλαμβανόμαστε τον τόνο της προσφυγοπούλας -ίδιας και την ευόχη της - για τις συνέχεις ερώτησεις των υπόπιων κατοικών σχετικά με τον τόπο καταχώντας της. Οι ερώτησεις αυτές δεν οδηγούν στο επιθυμητό γι' αυτήν αποτέλεσμα, δηλαδή στην αχάτη και στην φρουτιδά. Αναθέτα αυτό που εισπράσσει είναι βασικά και μεγαλύτερη ταλαιπωρία. Αυτές οι αυτοπεριφορές ενισχύουν την νοοταλήγια για τον τόπο της. Εκεί βίωσε την αχάτη, τα γλέντια, το νοιάζειρο. Έρχεται από την καμπύλη Σμύρνη για να βρει παρηγοριά και αχάτη. Δυστυχώς, απ' όσι φαινεται, αντιφετωτίζει εισεδώς αντιθέτες καταστάσεις.

Είναι προφανές τώρα το παραδοσιακό τραγούδι συνομιζεί σαν στίχους των περιφρόνητων, την αδιάκριτη περιέργεια και την αδιαφορία που βίωσαν οι πρόσφυγες -της M. Asiaς από τους γυναικείους κατοικους.

Πέντη ορός: Πρώτα Έρικα {
Μητρόπολη Ηλιάνα } A14

Μεταστίλιπον Εβελίνα { A1 }